

**SCHRIFTELIJKE VRAAG**

nr. 584  
van **JOHAN VERSTREKEN**  
datum: 19 maart 2015

---

aan **JOKE SCHAUVLIEGE**  
VLAAMS MINISTER VAN OMGEVING, NATUUR EN LANDBOUW

---

*Handlijnvisserij - Beroepslicentie*

In Vlaanderen zijn handlijnvisserij al sinds 2009 vragende partij voor een beroepslicentie om kleinschalig met de handlijn te vissen. De handlijnberoepsvisserij varen alleen met kleine bootjes, en hebben dus wegens de nogal ruige omstandigheden op de Noordzee een beperkt aantal zeedagen (bijv. handlijnvisserij die op zeebaars varen hebben slechts 120 dagen). Maar de onderhoudskosten zijn laag aangezien de vissers gebruikmaken van kleine bootjes.

De impact op het milieu qua uitstoot is, gezien de omvang van de boot, het type visserij (handlijnvisserij) en de lichte motorisatie, te verwaarlozen in vergelijking met andere vissersschepen. De bodemimpact is nihil aangezien er nooit met slepend tuig wordt gevestigd waardoor er ook geen sprake is van omwoeling of verstoring van de bodem en het marine leven. Ongewenste bijvangsten zijn bijna onbestaande en ondermaatse vis kan zonder beschadiging levend worden teruggezet. De gevangen vis wordt direct gedood en bewaard op de temperatuur van smeltend schilferijs (3°C) wat een zeer hoge kwaliteit waarborgt. De vis kan worden gelabeld ter certificering van de vangstwijze.

De handlijnvisserij zijn vragende partij om de vis direct vanop de boot te verkopen. Dit is al mogelijk met meerdere Europese projecten in verschillende landen (bijv. Het Fish all Days-project in Italië). Door de vis vanop de boot te verkopen, bereik je wordt een grotere gegarandeerde versheid van het aangelande product bereikt. Dit zou een meerwaarde zijn voor de visser, die een grotere winst opstrijkt per kg. En een aantrekkingspool voor toeristen die verwachten aan zee verse Noordzeevis te kunnen kopen. Nu wordt in de viswinkels en restaurants langs de kust vis verkocht die meestal niet gevangen is door onze vissers in de Noordzee. Handlijnvisserij zijn ervan overtuigd dat een gelabelde vis waarop vangstdatum, vangstplaats, nationaliteit en bootnummer staat evenals de manier waarop de vis gevangen is, beter zal verkopen en een betere prijs zal opleveren. Dit sluit ook nauw aan bij het Northseachefs-project waarbij Belgische topchefs pleiten voor duurzaam gebruik van de Belgische vis. Indien er door de overheid een gestandaardiseerd label op bootnummer (minimale fraudemogelijkheden) ontworpen wordt voor Belgische handlijnvisserij, dan duidt dit niet alleen aan dat de vis Belgisch is, maar ook dat hij vers is, want handlijnvisserij maken slechts vaardagen van maximum 18u, en ecologisch verantwoord is omdat er met de handlijn wordt gevestigd.

In Nederland zijn handlijnvisserij verenigd in de Vereniging van Beroepsmatige Handlijnvisserij Nederland. De VBHL-visserij labelen de gevangen vis met het verenigingslabel dat in de bek wordt bevestigd. De vis wordt direct na de vangst gedood

en in ijs gelegd. Hierdoor wordt de vis zeer gewaardeerd en krijgen de vissers een goede prijs op de vismijn.

1. Is de minister op de hoogte van de vraag van de handlijnvissers om met een beroepslicentie te vissen? Wat is de visie van de minister ter zake?
2. Volgens de handlijnvissers zijn er gesprekken gevoerd met allerlei instanties zoals het departement Landbouw en Visserij, Ilvo... om dit te verwezenlijken.

Wat is de stand van zaken?

3. Is de minister op de hoogte van de situatie in andere landen? In welke mate zijn dergelijke projecten mogelijk in Vlaanderen?

**ANTWOORD**

op vraag nr. 584 van 19 maart 2015

van **JOHAN VERSTREKEN**

---

1. Ja, ik ben ervan op de hoogte dat een aantal sportvisser-s-hengelaars zich inderdaad wensen te regulariseren en te beschikken over een visvergunning voor hun vaartuig teneinde niet onderworpen te zijn aan bestaande reglementaire beperkingen. Met name de zgn. "baglimiet" en het verbod tot commercialisatie van de vangsten blijken effectieve bepalingen te zijn om de sportvisserij te beperken tot een recreatieve en niet-lucratieve bezigheid.

Wat de rechtstreekse verkoop van vis betreft, dien ik te wijzen op de bepalingen vervat in artikel 59 van de controleverordening (Raadsverordening (EG) nr.1224/2009), die een feitelijke veilplicht beschrijven. Eerste verkopen dienen immers via afslagen, eerste verkopers op producentenorganisaties te gebeuren. Er is weliswaar een tolerantie voor kleine verkopen, maar in Vlaanderen wordt het principe van de voorafname gehanteerd om de registratie van de vangsten, die rechtstreeks verkocht worden, te garanderen. Ik wens aan dat principe vast te houden.

2. Mijn administratie werd inderdaad gecontacteerd door geïnteresseerde sportvisser-s. Om te voldoen aan hun vraag werden in maart 2012 specifieke uitvoeringsbepalingen aan het vergunningenbesluit genomen, teneinde een opsplitsing van visvergunningen mogelijk te maken. Door een interventie van mijn voorganger bij zijn federale collega werd nadien in april 2014 een koninklijk besluit genomen houdende de veiligheidsvoorwaarden voor de professionele hengelvisserij op zee in een beperkt vaargebied. Een versoepeling en verduidelijking van de veiligheidsvoorwaarden werd hiermee beoogd.

In het project LIVIS (Lage Impact Visserij) beoogt het ILVO deze kleinschalige visserij in beeld te brengen alsook de opportuniteiten voor de overschakeling van hobbystatus naar professionele status. Dit project is in maart 2015 opgestart.

3. Ik weet dat in Nederland een eerste regularisatiegolf is doorgegaan. Zoals hierboven beschreven werden ook in Vlaanderen reeds wetgevende initiatieven terzake genomen.